

ügynöki tevékenység, lakásügynökségek, tőzsdeügynöki tevékenység, értékek letétbe helyezése, széfletét szolgáltatások, pénzügyi értékbecslés és szakértés (biztosítás, bankügyletek, ingatlan), pénzügyi információk nyújtása (biztosítás, bankügyletek, ingatlan), vagyonkezelés, pénzügyi információk nyújtása, lakbérbehajtás, betegségbiztosítás, hajókár-biztosítás, életbiztosítás, online pénzügyi információnyújtási szolgáltatások, interaktív elektronikus pénzügyi információnyújtási szolgáltatások;

— a 38. osztályba tartozó számítógép terminálok közötti összeköttetések, táviratok továbbítása, táviratok küldése, információszolgáltatás távközlési ügyekben, elektronikus levelezés, üzenetek küldése, üzenetek és képek továbbítása számítógépek segítségével, műholdas átvitel.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes fellebbezése alátámasztására lényegében két jogalapra hivatkozik.

Az első jogalap keretében azt hozza fel, hogy az Elsőfokú Bíróság nem tett eleget indokolási kötelezettségének — és ezzel megsértette az EK 253. cikket és a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ 73. cikkét —, amikor az indokolási kötelezettség megsértése okán nem helyezte hatályon kívül az OHIM megtámadott határozatait. E határozatokban ugyanis az OHIM fellebbezési tanácsa a PAYWEB CARD és a P@YWEB CARD szömegjelölések megkülönböztető képességét átfogóan vizsgálta az említett áruk és szolgáltatások vonatkozásában anélkül, hogy döntését azok mindegyike tekintetében egyenként indokolta volna. Márpedig általános indokolásra csak akkor van lehetőség, ha az áruk és szolgáltatások között kellően közvetlen és konkrét kapcsolat áll fenn ahhoz, hogy kellően homogén csoportot alkossanak, ami a jelen ügyben nyilvánvalóan nem valósul meg, mivel a lajstromozásra irányuló bejelentésben megjelölt áruk és szolgáltatások funkciója eltér.

A fellebbező a második jogalap keretében vitatja az Elsőfokú Bíróság azon megállapítását, amely szerint átfedés tapasztalható a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b)–d) pontjában szereplő feltétlen kizáró okok hatálya között. A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint az e rendelet 7. cikkének (1) bekezdésében felsorolt kizáró okok mindegyike független a többitől és önálló vizsgálatot igényel. Az Elsőfokú Bíróság tehát a 9. osztályba tartozó áruk tekintetében tévesen alkalmazta a 7. cikk (1) bekezdésének b) pontját, amikor ténylegesen nem egyenként vizsgálta az e rendelkezésben szereplő kizáró ok fennállását.

⁽¹⁾ HL 1994., L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146 o.

A Corte d'appello di Roma (Olaszország) által 2009. július 24-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Luigi Ricci kontra Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

(C-286/09. sz. ügy)

(2009/C 233/14)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Corte d'appello di Roma

Az alapeljárás felei

Felperes: Luigi Ricci

Alperes: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Az Európai Közösségek Bírósága az EK-Szerződés 234. cikke értelmében előzetes döntéshozatali eljárás keretében állapítsa meg, hogy a Szerződés 17., 39. és 42. cikkeit, valamint az 1408/71 rendelet vonatkozó rendelkezéseit nem úgy kell értelmezni, hogy a az összes biztosítási időszaknak a juttatásokhoz való jog megnyílása, megszerzése és fenntartása céljából történő összevonása elvét — amely elvet a Tanács az 1408/71 rendelet elfogadásával hajtott végre — valamennyi olyan esetben alkalmazni kell, amelyben az összevonás és az időarányosítás rendszerét kell alkalmazni egy adott juttatáshoz való jog elismerése céljából, ami azzal a következménnyel jár, hogy e tekintetben figyelembe kell venni mind az egyes tagállamok szabályozásába tartozó biztosítási rendszerekben eltöltött időszakokat, mind pedig a közösségi intézmények tisztviselőinek biztosítási rendszerében eltöltött időszakokat.

A Corte d'appello di Roma (Olaszország) által 2009. július 24-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Aduo Pisaneschi kontra Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

(C-287/09. sz. ügy)

(2009/C 233/15)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Corte d'appello di Roma

Az alapeljárás felei

Felperes: Aduo Pisaneschi

Alperes: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Az Európai Közösségek Bírósága az EK-Szerződés 234. cikke értelmében előzetes döntéshozatali eljárás keretében állapítsa meg, hogy a Szerződés 17., 39. és 42. cikkeit, valamint az 1408/71 rendelet vonatkozó rendelkezéseit nem úgy kell-e értelmezni, hogy a az összes biztosítási időszaknak a juttatásokhoz való jog megnyílása, megszerzése és fenntartása céljából történő összevonása elvét — amely elvet a Tanács az 1408/71 rendelet elfogadásával hajtott végre — valamennyi olyan esetben alkalmazni kell, amelyben az összevonás és az időarányosítás rendszerét kell alkalmazni egy adott juttatáshoz való jog elismerése céljából, ami azzal a következménnyel jár, hogy e tekintetben figyelembe kell venni mind az egyes tagállamok szabályozásába tartozó biztosítási rendszerekben eltöltött időszakokat, mind pedig a közösségi intézmények tisztviselőinek biztosítási rendszerében eltöltött időszakokat.

A Tribunale Amministrativo per la Sardegna (Olaszország) által 2009. július 27-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Telecom Italia SpA kontra Regione Autonoma della Sardegna

(C-290/09. sz. ügy)

(2009/C 233/16)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunale Amministrativo per la Sardegna

Az alapeljárás felei

Felperes: Telecom Italia SpA

Alperes: Regione Autonoma della Sardegna

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Az (építési beruházásra, az árubeszerzésre és a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló) 18/2004/EK irányelvnek ⁽¹⁾ a 10. pontban hivatkozott rendelkezéseit úgy kell-e értelmezni, hogy ezek tiltják egy vállalkozások időszakos társulása számára — amelynek egy, a 12. pontban leírt közigazgatási szerv is tagja — egy olyan szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési eljárásban való részvételt, mint a „Kulturális helyszínek és intézmények vizuális identitásának egységes rendszere: Szardínia kulturális öröksége” dokumentálására, terjesztésére és megvalósítására vonatkozó szolgáltatásnyújtás, amely a Regione Sardegna által közzétett ajánlattételi felhívás tárgya?
2. Az olasz jog olyan rendelkezései, mint a codice dei contratti pubblici (163/2006 d. lgs.) 3. cikkének (22) és (19) bekezdései — amelyek értelmében „A „gazdasági szereplők” fogalma magába foglalja a vállalkozót, a szállítót és a szol-

gáltatót, illetve ezek csoportját vagy társulását,” illetve „A „vállalkozó”, a „szállító” és a „szolgáltató” fogalma természetes vagy jogi személyt, illetve jogi személyiség nélküli szervezetet jelöl, beleértve az 1991. július 23-i 240. sz. decreto legislativo értelmében létrehozott olyan európai gazdasági egyesület is (EGE), amely a piacon építési beruházások kivitelezését vagy építmények építését, áruk szállítását vagy szolgáltatások nyújtását kínálja” — valamint ugyanezen codice dei contratti pubblici 34. cikkének rendelkezése — amely felsorolja azokat a jogalanyokat, amelyek részt vehetnek a közbeszerzési eljárásokban — ellentétesek-e a 18/2004 irányelvvel, ha ezeket úgy értelmezzük, hogy a közbeszerzési eljárásokban való részvétel lehetőségét a szakmai szolgáltatókra korlátozzák, kizárva így azokat a közjogi szervezeteket, amelyek elsődleges célja nem a nyereségszerzés, hanem például a kutatás?

⁽¹⁾ HL L 134., 114. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet 7. kötet 132. o.

A Commissione tributaria provinciale di Parma (Olaszország) által 2009. július 27-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Isabella Calestani kontra Agenzia delle Entrate Ufficio di Parma

(C-292/09. sz. ügy)

(2009/C 233/17)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Commissione tributaria provinciale di Parma

Az alapeljárás felei

Felperes: Isabella Calestani

Alperes: Agenzia delle Entrate Ufficio di Parma

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. A jelen ügy tárgyában történő határozathozatal céljából elengedhetetlennek tűnik tehát annak előzetes döntéshozatali eljárásban történő meghatározása, hogy a 633/72 DPR 19. cikkének (5) bekezdése ellentétes-e a közösségi joggal és a HÉA-semlegesség elvével, különösen pedig hogy az 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv ⁽¹⁾ átültetésének elmulasztásáról van-e szó, amennyiben a belső jog nem rendelkezik az adómentes tevékenységeket folytató adóalanyok részéről történő beszerzéseket terhelő HÉA levonhatóságáról.

⁽¹⁾ HL L 145., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.